

MÁM RÁD DOBU PO VELIKONOCÍCH

Mám rád tuhle dobu hned po Velikonocích. Všechno je pokojné, ničím nezkalené. Jaro už je tady, zničehonic se ohlásí nejrůznějšími vůněmi pučících květů. Vzduch je pořád ještě svěží, i když už jsou v plachých slunečních paprscích cítit první náznaky žáru. Jakoby se všechno připravovalo na něco krásného, radostného.

Marie Magdaléna, kterou mám tak rád, objeví, že Ježíšovo tělo zmizelo. Nepozná hned mladého muže, který ji osloví. Když pochopí, běží tu novinu ohlásit vyděšeným apoštolům, aby je vysvobodila z jejich trápení, samoty, strachu i hněvu. Ježíš se pak zjeví dvěma učedníkům jdoucím do Emauz, pak svým apoštolům.

Všechno je to radostné, krásné a překypující dobrou vůlí. Jaký kontrast k Ježíšovu utrpení, kterého jsme v posledních dnech byli svědky, se vší tou zbabělostí ostatních a nekonečným zármutkem!

Poznávací znaky víry jsou radost, pokoj a dobrá vůle

Myslím, že poznávacími znaky víry jsou právě radost, pokoj a dobrá vůle. A také pokora, nejvyšší ctnost, nejvzácnější a nejtěžší k pěstování. Ale radost, pokoj a dobrá vůle jsou nám jaksí přidělené, dostáváme je bez podmínek.

Když jsme ve spojení s Bohem, měli bychom cítit radost, pokoj a dobrou vůli a také bychom se měli snažit, aby i všichni, které potkáme, měli užitek z těchto tří darů, které z Boží vůle dostáváme. Není nutně nezbytné, abychom příjemcům těchto plodů, které máme rozdávat plnými hrstmi, hned odhalovali náš zdroj. Štědře rozdávejme v každé chvíli a každému, s kým se potkáme, z té dobře natřesené míry radosti a pokoje, z těch tichých proudů dobré vůle. Vystavujme směnky na osobní účet Boha, nikdy se nám ho nepodaří přečerpat. Máme k němu přístup kdykoliv, můžeme si vybrat, kolik chceme, a začít s velkým rozdáváním.

Se svolením převzato z knihy Thierry Bizot, Křesťan v záběhu, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.

*Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj,
laskavost, dobrota. (srov. Gal 5,22)*